

Na de zomervakantie hebben advocaten het extra druk, want dan is er een piek in het aantal echtscheidingen. Dat komt omdat stellen tijdens de vakantie wekenlang dicht op elkaar zitten. En dan openbaren de verschillen in karakters zich soms. Paulien van Veen (37, vormgever bij een reclamebureau) en Tim Meijer (39, opleidingsmanager) kunnen erover meepraten.

ZEVEN VRAGEN OVER RUZIE TIJDENS DE VAKANTIE

WAAR GAAN JULLIE MEESTAL NAARTOE?

Paulien: “Dat beslissen we elk jaar opnieuw. Ik wil ergens naar toe waar het warm is. Dat wordt dus Italië, Frankrijk of Spanje.”

Tim: “Elk jaar probeer ik Paulien over te halen om niet naar Zuid-Europa te gaan. Ik wil wel naar Scandinavië of naar Oost-Europa: Polen of zo. Maar zij vindt Scandinavië koud en denkt dat er muggen zijn. Polen is helemaal onbespreekbaar. Daar krijgt ze geen vakantiegevoel van, zegt ze.”

HOE BEREIDEN JULLIE JE VOOR OP DE VAKANTIE?

Tim: “Paulien doet dat. En dat kan ze goed. Ze is weken van tevoren

bezig om van alles te kopen en in te pakken. Dat is echt haar ding. Ik vind het lekker als ik niets hoeft te doen. Voor de vakantie moet ik op mijn werk nog veel afronden. Als ik op vrijdagmiddag thuis kom, staat alles klaar. Ze pakt alleen te weinig in. Ik wil veel boeken en tijdschriften mee, want ik lees graag in de vakantie. En de opblaasboot voor de kinderen moet ook mee. Net als een voetbal, zodat ik met mijn zoon Sem van vijf een balletje kan trappen. Naar Frankrijk neem ik mijn broodbakmachine mee. Na een paar dagen stokbrood heb ik het wel gehad. Natuurlijk gaat er ook volkorenmeel mee. Kunnen we lekker bruin brood eten op de camping, heerlijk! Dat zijn dingen waar ik met Paulien slaande ruzie over kan krijgen, nog voordat de vakantie goed en wel is begonnen. Ze vindt het belachelijk

wat ik allemaal mee sleep. Stiekem vindt ze het volgens mij prima dat ik zorg voor de leuke dingen van de vakantie, maar dat geeft ze niet toe.”

Paulien: “Ik maak lijstjes, koop dingen die we nodig hebben en zet alles klaar. De bagage hoeft alleen nog in de auto te worden gezet en we kunnen weg. Tim is tot het laatste moment niet met de vakantie bezig. Hij moet altijd dingen op zijn werk afmaken. Op vrijdagmiddag komt hij veel te laat thuis. En op zaterdagochtend gaat het steevast hetzelfde. Tim pakt de auto in en verwijt mij dat ik van alles ben vergeten. Vervolgens sjuwt hij duizend extra spullen de auto in, zoals een verlengsnoer voor zijn broodbakmachine, en meer belachelijke dingen. Met als gevolg dat die tjokvol zit. De kinderen zitten

helemaal ingebouwd en je kunt niet eens meer door de achteruitkijkspiegel kijken. Woest maakt me dat, want het is hartstikke gevaarlijk. En bovendien nergens voor nodig, want veel dingen gebruiken we niet eens.”

GAAT ER WEL EENS IETS MIS?

Paulien: “Jazeker. Vorig jaar moest de auto naar de garage. Op de dag voor de vakantie was Tim dat vergeten.

Frankrijk waren. Opeens hoorden we gerammel onder de auto en toen een klap: de uitlaat lag midden op de Route du Soleil. Tja, dan moet je naar de kant zien te komen. We belandden pal naast de snelweg bij een piepkleine garage. Het zou even duren voordat er een nieuwe uitlaat was. In de tussentijd konden we op de dorpscamping staan. Bleek dat dat een naturistencamping was! Dat was wennen, ook voor de kinderen. Die zaten steeds te wijzen en Sem zei steeds gênante dingen over hangende piemels en borsten.

plaatselijke nudistencamping. Ik heb daar heerlijk relaxed met die mensen zitten kletsen. Normaal gesproken zou ik nooit op zo’n camping terecht komen. Maar dat vind ik het leuke van vakantie: dat je onverwachte dingen meemaakt. Zo’n drukke baan op kantoor en een gezin thuis is voorspelbaar. Dan is het heerlijk als er in de vakantie iets geks gebeurt. Paulien houdt daar niet van. Vorig jaar was de auto vóór de vakantie ook al stuk. Toen moesten we een dag later vertrekken dan gepland. Nou, het huis

“IK ZIE MEZELF NOG ZO JANKEN OP DAT PRACHTIGE STRAND!”

Gelukkig konden we nog bij de garage terecht. Maar wat bleek: de uitlaat was verrot. We konden er niet mee op vakantie en er moest een nieuwe onder. We konden ‘m na het weekend ophalen. Zelf vond ik het niet eens zo erg dat we later weggingen. Voor de kinderen vond ik het erger. Die hebben een ander besef van tijd. Sem is nogal inflexibel als iets niet doorgaat. En dan druk ik me eufemistisch uit. Dat weekend was de sfeer om te snijden. Hoewel Tim er niet mee zat. Enfin, maandag konden we eindelijk de auto ophalen, mét nieuwe uitlaat. Ik was zo blij toen we eindelijk in de auto zaten. Alles ging goed, tot we in Noord-

Uiteindelijk konden we na een paar dagen richting het zuiden. De camping aan het strand die ik had gereserveerd, hield onze plek vast.”

Tim: “Nee, zelden gaat iets mis bij ons. Al zal Paulien waarschijnlijk de anekdote vertellen over de vakantie van vorig jaar, toen we per ongeluk op een nudistencamping terecht kwamen. We hadden autopech en vonden in een klein Frans dorpje een mooie, authentieke garage. Ik heb mijn ogen uitgekeken naar alle oude onderdelen. Alleen had dat mannetje niet de uitlaat die ik nodig had, waardoor we moesten overnachten op de

was te klein. Zij vond het erg voor de kinderen. Terwijl Sem een dagje extra met zijn vriendjes kon spelen. En Sanne is zo klein, die heeft dat niet eens in de gaten.”

HOE GAAT DAT ONDERWEG?

Tim: “Dat gaat uitstekend. Dankzij de TomTom hebben we geen ruzie meer over het kaartlezen. En met een dvd-speler heb je ook geen kind meer aan de kinderen. Vorig jaar was Sem een keer ziek onderweg, maar dat was dan ook alles.”

Paulien: “Goed. Alleen kan Sanne het in de auto op haar heupen krijgen. Dan gooit ze elke tien minuten haar speen tussen alle bagage en zet het op een krijsen. Als ik tussen alle speelgoed, dvd’s, slaapzakken en kussens haar speen vind, is ze even rustig. Totdat ik tien minuten later w__r die speen in mijn nek krijg. Sem heeft ook een keer flink overgegeven. Hartstikke zielig natuurlijk, maar hij mikte behoorlijk ongelukkig. Werkelijk alles zat onder. Niet alleen de speen van Sanne, die ze net had weggemikt, maar ook onze slaapzakken en kussens. Die hebben de hele vakantie zuur geroken.”

HEBBEN JULLIE WEL EENS RUZIE IN DE VAKANTIE?

Paulien: “Ja, regelmatig. Vorig jaar gebeurde dat meteen op de eerste dag dat we eindelijk naar het strand konden. Ik was nog behoorlijk chagrijnig door de reis en dat liet ik Tim merken ook. Als hij de auto op tijd naar de garage had gebracht, was ons die ellende bespaard gebleven. Ik zie mezelf nog zo zitten op dat prachtige strand. Ik kon alleen maar op hem foeteren. Hij reageerde niet, zodat ik gewoon zat te janken uit pure frustratie. Die vakantie ben ik nog een paar keer boos op hem geworden. Bijvoorbeeld toen hij dozen wijn had gekocht om mee naar huis te nemen, terwijl die auto al vol zat. Of toen hij

naar een oorlogsmuseum wilde. Leuk, met van die jengelende kinderen die dat niet interesseert. Na de vakantie heb ik met de gedachte rondgelopen dat we niet bij elkaar passen. Ik heb zelfs tegen Tim gezegd dat ik van hem wilde scheiden. Maar voor je het weet, zit je allebei op je werk en ben je alles vergeten. Zolang we maar niet te veel op elkaars lip zitten, gaat het goed tussen ons.”

Tim: “Paulien heeft tijd nodig om in het vakantieritme te komen. Ze heeft in de eerste week last van huilbuien. Ik ben dan de zondebok en doe alles verkeerd. Inmiddels ben ik het gewend. Het zou voor haarzelf lekker zijn als ze meer ontspannen in het leven zou staan. Maar het hoort ook bij haar. Eigenlijk is ze wel lief. Dus om het goed te maken, trek ik ‘s avonds bij de tent een goede fles wijn open. Ik schenk Paulien dan gul bij, totdat ze aangeschoten is. Dan lijkt het weer zoals vroeger. Met een beetje mazzel kruipen we dan de tent in, en wordt het nog een héél gezellige avond.”

MET WIE PRATEN JULLIE OP DE CAMPING?

Tim: “Zeker niet met mensen die er goed voor gaan zitten als ik mijn tent opzet, op hun campingstoel en met een biertje erbij. Maar voor de rest

heb ik geen voorkeur. Ik klets met iedereen.”

Paulien: “Tim maakt contact met Jan en alleman. Onuitstaanbaar. Ik ga op vakantie voor mijn rust en dan slaapt hij zijn nieuwe vrienden mee voor een wijntje voor de tent. Bah!”

HOE LANG GAAN JULLIE WEG?

Paulien: “Zo lang mogelijk. Helaas kan ik niet langer weg dan een week of drie. Ik heb nooit zin om naar huis te gaan en doe het liefst zo lang mogelijk over de terugweg. Maar Tim wil juist zo snel mogelijk thuis zijn.”

Tim: “Drie weken, en dat vind ik genoeg. Dan wil ik naar huis om de kranten te lezen. Ik wil eerst weten welke beroemdheden zijn overleden en lees de overlijdensadvertenties, daarna het sportnieuws en als laatste het andere nieuws. Op die kranten kan ik me in de vakantie al verheugen.”

De namen in deze tekst zijn gefingeerd. De tekst berust op waargebeurde feiten.